

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/186/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212840
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114212840.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843 proti odporcovi D. R., št. občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeným JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 2 717,19 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 2 859,08 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 717,19 € od 04.11.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu s ú p o v i n n í zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku 163,- € a v trovách právneho zastúpenia 643,75 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha od odporcu zaplatenia sumy 2 717,19 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 02.07.2010 do 03.11.2012 v sume 141,89 € a 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 717,19 € od 04.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zmluvy o úvere č. 362696690 zo dňa 18.03.2005, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver. Odporca neplnil svoje povinnosti zo zmluvy, neplatil splátky v stanovených termínoch. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 bola pohľadávka voči nemu postúpená na postupníka - navrhovateľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala táto suma 4 575,99 €, ktorá pozostávala z istiny 3 781,73 €, úroku 418,66 €, úroku z omeškania 342,71 €. Zdôraznil, že predmetná zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo zmlúv o úvere, uzavretých pred 01.01.2008 spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov vzťahu. Do 31.12.2007 sa ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55. V dôsledku uvedeného sa na účastníkov zmluvy nevzťahovala povinnosť podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa podľa nich ani platnosť úkonov pred 01.01.2008. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver 3 319,39 €, ktorý mal splatiť v mesačných splátkach po 47,67 €, vždy k 1. dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 01.07.2010 do 01.03.2015 v počte 57 a v celkovej výške 2 717,19 €, pretože splátky splatné pôvodne od 01.12.2012 do 01.03.2015 sa stali splatnými dňa 03.11.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšok splátok si v

konaní neuplatňuje. Zároveň si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania v sadzbe 8,75 % ročne z jednotlivých dlžných splátok 47,67 € za obdobie od 02.07.2010 do 03.11.2012 v celkovej výške 141,89 €, ktorú sumu v návrhu presne špecifikoval.

Dňa 17.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý sa k veci písomne vyjadril dňa 04.11.2014 tak, že vzniesol námietku premlčania celého nároku navrhovateľa. Uviedol, že v čase postúpenia pohľadávky 27.09.2012 bol odporca v omeškani 1 305 dní, pričom od postúpenia pohľadávky do dňa podania žaloby uplynulo ďalších 620 dní. Žaloba bola podaná v čase, keď omeškanie dlžníka predstavovalo 1 925 dní, teda viac ako 5 rokov. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. R 28/1984, podľa ktorého, ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu, môže právo i vykonávať. V danej veci mohol veriteľ zosplatiť úver už v momente, keď bol odporca v omeškani 10 dní a od tohto momentu mu začala plynúť premlčacia doba.

Vedľajší účastník, podaním, doručeným súdu dňa 16.04.2015, doplnil tak, že namieta aktívnu legitimáciu navrhovateľa s poukazom na § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách s tým, že postupca je povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku, ak klient napriek tomu zostal v omeškani aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. V danej veci je zrejmé, že pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. Taktiež nemožno preukázať požiadavku 90 dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou ani to, že by bol písomne vyzvaný na splnenie záväzku zo zmluvy. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Taktiež namietal porušenie spotrebiteľského práva, konkrétne § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žiadal, aby súd návrh zamietol a uplatnil si nárok na náhradu trov konania, ktoré aj špecifikoval.

Súd na pojednávaní, konanom za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a vedľajšieho účastníka, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal v ich neprítomnosti, vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, vyjadreniami navrhovateľa a vedľajšieho účastníka, oboznámením sa s návrhom, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 18.03.2005 vrátane Všeobecných obchodných podmienok, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.09.2012, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2012, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 15.10.2012, pokusom o zmier zo dňa 09.05.2014, písomnými podaniami účastníkov, výzvou banky na plnenie dlhu zo dňa 28.01.2009, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 07.03.2013, dotazníkom zo dňa 07.03.2013 a dohodou o uznaní záväzku zo dňa 07.03.2013, vyjadreniami účastníkov na pojednávaní, vyjadrením Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Dňa 18.03.2005 bola medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 4, IČO: 00 151 653 ako veriteľom (ďalej len „veriteľ“) a odporcom ako dlžníkom, uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na ktorej základe mu veriteľ poskytol úver 3 319,39 €/100 000,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 47,67 €/1 436,- Sk vždy k 01. dňu v mesiaci. Poplatok za poskytnutie úveru 66,39 €/2 000,- Sk bol splatný v deň podpisu zmluvy. Prvá splátka bola stanovená na deň 01.04.2005 a posledná na deň 01.04.2015. Výška úrokovej sadzby bola v deň podpisu zmluvy 11,10 % ročne, poplatok za správu úveru bol 1,66 €/50,- Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov bola 5,71 % (čl. IV bod 5 zmluvy).

Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere boli aj Všeobecné obchodné podmienky, v ktorých v bode 7.6.1 je dojednané oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere okrem iného v prípade, že je klient v omeškani so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo je v omeškani so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní.

Výzvou zo dňa 28.01.2009 vyzvala banka odporcu na riadne plnenie dlhu zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX s tým, že ku dňu 31.12.2008 bol v omeškani s plnením sumy 139,46 €. Zároveň odporcu upozornila, že v prípade neuhradenia sumy v lehote 10 dní od doručenia výzvy banka pristúpi k zvereniu vymáhania pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe, ktorá ju bude následne kontaktovať. Navrhovateľ nedoložil k výzve doručenkou alebo iný dôkaz preukazujúci zaslanie alebo doručenie výzvy odporcovi.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 bola pohľadávka voči odporcovi postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - navrhovateľa, ktorá skutočnosť mala byť odporcovi oznámená listom zo dňa 15.10.2012. Navrhovateľ k listu doručenkou alebo iný dôkaz preukazujúci zaslanie alebo doručenie oznámenia postupcom odporcovi.

Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky odporcu ku dňu postúpenia sumu 4 575,99 €, z toho istina 3 781,73 €, úroky 418,66 €, úroky z omeškania 342,71 €, ostatné príslušenstvo 32,89 €.

Právny nástupca veriteľa - navrhovateľ využil svoje oprávnenie požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok ku dňu 15.10.2012, a to výzvou zo dňa 15.10.2012, ktorou vyzval odporcu na plnenie dlhu najneskôr do 30.10.2012. Výzva bola odporcovi odoslaná dňa 16.10.2012.

Dňa 07.03.2015 navrhovateľ a odporca uzavreli dohodu o uznaní záväzku, kde odporca v čl. 2 dohody, označenom ako Uznanie záväzku vyhlásil, že uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s., č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.03.2005. Dlžná suma pozostáva z istiny 3 781,73 €, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy 32,89 €, nákladov na inkasné konanie 150,- €, úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 3 781,73 € od 27.09.2012 do zaplatenia. Vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu jeho následkov. V čl. 3.3 strany vyhlásili, že dohoda bola uzatvorená vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, pred podpisom si prečítali, porozumeli jej obsahu a na znak súhlasu podpísali.

Dňa 07.03.2013 odporca a navrhovateľia podpísali aj listinu označenú ako dotazník k dohode o uznaní záväzku a rozhodcovskej zmluve, kde odporca svojim podpisom o.i. potvrdil, že navrhovateľ vypracoval a predložil dohodu o uznaní záväzku na základe jeho požiadavky, ktorá je vyjadrením jeho záujmu a jeho schopnosti záväzkov uhradiť. Vyhlásil, že všetky finančné nároky veriteľa uvedené v dohode o uznaní záväzku sú správne vypočítané a chce ich uhradiť. Vzal na vedomie, že uznanie premlčaného záväzku má za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde. Vyhlásil, že dohodu o uznaní záväzku chce uzavrieť. Vyhlásil, že dotazník vyplnil dobrovoľne a pravdivo, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia.

V ten istý deň, dňa 07.03.2013 odporca podpísal aj rozhodcovskú zmluvu, podľa ktorej čl. 3.1. všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku budú riešené a/ pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na stálom rozhodcovskom súde; b/ pred príslušným súdom SR, ak žalujúca strana podá žalobu na príslušnom súde SR.

Navrhovateľ súdu dňa 12.10.2015 doručil písomné vyjadrenie, v ktorom zdôraznil, že návrhom na začatie konania si uplatňuje nepremiľčané splátky úveru splatné od 01.07.2010 do 01.03.2015, pričom dňa 03.11.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Poukázal na § 387 ods. 1, § 392 a § 397 Obchodného zákonníka s tým, že zotrval na tom, že predmetná zmluva je absolútnym obchodom a je potrebné použiť úpravu Obchodného zákonníka bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy. Ustanovenia o premlčacej dobe nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa, a preto nie je možné na túto otázku používať ustanovenia Občianskeho zákonníka. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Ústí nad Labem sp. zn. 69IC 1303/2010 i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013, podľa ktorého zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. Zdôraznil, že v konaní predložil relevantné oznámenia postupcu odporcom o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom. Aktívnu legitímáciu v konaní týmto preukázal. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka. Zo zákona totiž nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. V tomto smere poukázal aj na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Mal za to, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Ďalej uviedol, že § 92 ods. 8 zákona o bankách je nutné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nielen časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by predmetné ustanovenia mal na

mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Z týchto dôvodov trval na podanom návrhu a žiadal, aby súd návrhu vyhovel a zaviazal na úhradu trov konania odporcu aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že pokiaľ by súd mal za to, že na daný právny vzťah je pokiaľ ide o premlčanie potrebné aplikovať Občiansky zákonník, zostáva nepremlčaných 45 splátok splatných od 01.07.2011 v celkovej výške 2 145,15 €. Poukázal na to, že dňa 07.03.2013 odporca písomne uznal dlh vo výške 3 781,73 €. Odporca od roku 2010 ignoroval preberanie zásielok od Slovenskej sporiteľne, a.s. a jeho neskoršiu korekciu výpovede v tomto smere mal za účelovú. Je zrejmé, že v roku 2010 mu bola doručená výzva, ktorú neprebral. V roku 2012 bolo podľa vyjadrenia odporcu, odporcovi doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. Potvrdil tiež doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Prirodená splatnosť úveru nastala dňom 01.03.2015 a teda ku dňu pojednávania je úver splatný v celosti.

Vedľajší účastník na strane odporcu na pojednávaní uviedol, že Najvyšší súd SR ustálil, že na daný právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je účastníkom spotrebiteľ. Pokiaľ ide o stanovisko NBS, táto je bankovým orgánom, nemôže vykladať zákony a jej stanovisko je irelevantné. Výzva na plnenie zo strany banky odporcovi doručená nebola, preto neboli splnené zákonné podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a následne nemožno ustáliť ani 90 dňovú lehotu omeškania dlžníka. Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 15.10.2012, navrhovateľ nie je bankou a nie je oprávnený predčasne splatnosť bankového úveru vyhlásiť. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/203/2015 z 19.05.2015, ktoré vyvracia stanovisko NBS. Samotné oznámenie o postúpení pohľadávky síce zakladá aktívnu legitimáciu, ale nie v prípade, ak postupom je banka, pričom judikát Najvyššieho súdu SR ohľadne tohto oznámenia je jednak z roku 2001 a jednak sa netýka banky. So stanoviskom doc. Csacha nesúhlasil a poukázal aj na dôvodovú správu príslušného ustanovenia, o ktorú sa doc. Csach opiera. Uznanie záväzku odporcom považoval za absolútne neplatný právny úkon, lebo odporca, ako sám uviedol, bol do toho donútený, tento nepodpisal slobodne a vážne. Aj Krajský súd v Trenčíne považuje dohodu o uznaní záväzku v obdobných veciach za absolútne neplatný právny úkon. Ide o štandardný formulár, neprijateľnú zmluvnú podmienku, z ktorej nemožno priznať žiadne plnenie. Žiadal, aby súd návrh zamietol, pretože navrhovateľ nemá aktívnu legitimáciu, dohoda o uznaní záväzku je absolútne neplatná, pretože spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje postavenie a podpisom tejto dohody by si ho zhoršil. Banka úver pred postúpením nezosplatnila a k platnému prechodu pohľadávky na navrhovateľa potom nedošlo. Ku dňu podania návrhu bol odporca v omeškaní 1925 dní a teda navrhovateľovi uplynula premlčacia doba podľa Občianskeho, ale aj Obchodného zákonníka. Dohoda o uznaní záväzku je v rozpore s ustanoveniami zákona o uzavieraní právnych úkonov slobodne, vážne a bez nátlaku. Je okrem iného aj v rozpore s dobrými mravmi a s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách. Čo sa týka vyjadrenia navrhovateľa, že návšteva odporcu v Slovenskej sporiteľni, a.s. je nelogická, že odporca ignoroval preberanie zásielok, toto sa netýka povinnosti navrhovateľa uniesť dôkazné bremeno a preukázať skutočnosti, ktoré tvrdí. To, že k tomuto dňu je úver splatný, neznamená, že banka ho aj platne postúpila.

Odporca pri výsluchu uviedol, že s návrhom nesúhlasí a žiada, aby ho súd zamietol. Potvrdil, že si peňažné prostriedky od Slovenskej sporiteľne, a.s. požičal, splácal som to v mesačných splátkach. Všetky splátky neboli posplácané, nejaké omeškaniá tam boli. Strhávalo sa mu to z účtu, on to nekontroloval. Na otázku, či k poslednej úhrade z jeho strany došlo v roku 2009, ako to vyplýva z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky, uviedol, že vtedy ukončil pracovný pomer a asi tak vznikli tie omeškané splátky. Potom sa snažil, ale potom prišiel asi exekútor, nevedel, kto to bol, do miesta jeho bydliska a žiadal od neho, aby zaplatil aj iné sumy. Rozprával mu, že má známych, aby si nerobil problémy, že sa to dá riešiť aj fyzickou likvidáciou. Odvtedy, keď prišla nejaká obálka, to ignoroval, s tým, že začne splácať, keď si nájde prácu. Bol aj v Slovenskej sporiteľni, a.s., tam mu povedali, že si nemôže dovoliť prestať dlh splácať, že má platiť aspoň nejakú časť. Aj im písal, aby sa to pozastavilo, ale skončil na súde kvôli výživnému na dcéru, ktoré musel odvtedy platiť. Odporca na otázku, kedy za ním prišla popísaná osoba - asi exekútor, uviedol, že to bolo asi v roku 2010, tak nejak. Išlo o dohodnutie si splátok, on na neho tlačil, on mu povedal, že to nie je správny postup. Vystavil mu šeky, ale odporca povedal, že takto sa to riešiť nebude a na to celé akoby zanevrel. Potom bol v tej Slovenskej sporiteľni, a.s. skúsiť si dohodnúť splátky. Keď sa ozval navrhovateľ, nevedel, či to nie je nejaký chyták, žiadal aj jeho o pozastavenie, ale to mu nebolo umožnené. Odporca na otázku, aby vysvetlil rozpor vo svojej výpovedi, keď uvádza, že od návštevy tzv. exekútora zásielky od veriteľa neprebral a v písomnom

vyjadrení zo dňa 13.10.2015, podľa ktorého mu výzva veriteľa ani žiadna iná výzva neboli doručené, uviedol, že od toho času, čo tam bol ten exekútor, zásielky nepreberal, pretože on mu potom aj na obálky ešte písal „neplatič“, čo bral ako urážku. Neprevzal ani zásielku z ÚPSVaR Ilava, preto aj prišiel o dávku v hmotnej núdzi na jeden mesiac. Uzavretie dohody o uznaní záväzku zo dňa 07.03.2013 si najprv nepamätal, potom potvrdil, že sa na nej nachádza jeho podpis. Mal za to, že p. Kuruc, ktorý dohodu podpisoval za navrhovateľa, je ten človek, čo bol vtedy u neho, ten tzv. exekútor. Dohodu podpísal, ale pod nátlakom, nehľadel na to, čo podpisuje. Odporca na otázku, aby vysvetlil rozpor vo svojej výpovedi, keď uviedol, že tzv. exekútor bol u neho v roku 2010 a následne tvrdil, že bol u neho v roku 2013, uviedol, že uvedená osoba bola u neho len raz, a keď to v ten deň podpísal, tak potom to bolo v roku 2013. Nevedel, prečo si myslel, že to bolo skôr. Odporca na otázku, aby potom vysvetlil, prečo od roku 2010 prestal preberať zásielky, keď pôvodne tvrdil, že ich prestal preberať v dôsledku návštevy tzv. exekútora, uviedol, že nemal žiadne zásielky. Odporca na otázku, aby vysvetlil rozpor, keď na pojednávaní tvrdí, že od roku 2010 mu nebola doručená, resp. nepreberal žiadnu listinu z banky a v písomnom vyjadrení uvádza, že mu banka doručila oznámenie o postúpení pohľadávky, uviedol, že si nepamätá, či také niečo prevzal.

Súd vec posúdil podľa ustanovení právnych predpisov, účinných ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 18.03.2005.

Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/, b/ z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1, 2 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 z.č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom odo dňa 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o bankách“) banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, 1)ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu 21)a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo

pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka vedľa plnenia aj úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť aj poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania určí vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci a uvedených zákonných ustanovení mal súd za to, že medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. - bankou (ako veriteľom) a odporcom (ako dlžníkom) vznikla dňa 18.03.2005 zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka - dvojstranný záväzkovoprávny vzťah, podľa ktorého banke - veriteľovi vznikla povinnosť poskytnúť menovanému úver a odporcovi povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Odporca akceptoval jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a

preto mal povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazal.

Súd ďalej zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 18.03.2005 vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 2 písm. b/ a § 23a ods. 1, 2 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi bankou - veriteľom a odporcom túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov menovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že banka - veriteľ pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporca v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísal ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Ďalej, predmetná zmluva o splátkovom úvere zo dňa 18.03.2005 je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Odporca zmluvu podpísal ako fyzická osoba a zo samotnej zmluvy nevyplýva účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevylučuje ust. § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje. Právny vzťah medzi účastníkmi možno podradiť pod ust. § 2 písm. b/ citovaného zákona a zmluva by mala obsahovať náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 zákona. Súd po preskúmaní veci konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu.

Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to účastníci navrhli.

Je pravdou, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol odporcovi poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Uvedené nemožno vyvodiť ani výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Zákonné ustanovenie hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. V prípade, že dlžník neplní splátky úveru včas a riadne, znamená to nesplácanie celej pohľadávky, ktorú môže následne banka i za trvania zmluvného vzťahu postúpiť inej osobe, ktorá nemusí byť bankou.

Uvedený názor súdu podporuje i vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, podľa ktorého banky a pobočky zahraničných bánk sú oprávnené v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, pričom musia byť dodržané ustanovenia zákona o bankách o ochrane bankového tajomstva. V zmysle § 91 ods. 1 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky poskytnúť tretím osobám informácie a doklady chránené bankovým tajomstvom len s predchádzajúcim súhlasom alebo na písomný pokyn klienta, ktorý obsahuje účel a prípadne aj podmienky poskytnutia informácií a dokladov chránených bankovým tajomstvom tretím osobám. Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo

pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takto môže postupovať, ak je klient napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky v omeškaní so splnením ním čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Toto právo nemôže uplatniť, ak klient pred postúpením uhradí banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku presiahol 1 rok. Aplikácia tohto ustanovenia závisí od dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplattnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplataenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. V prípade, že je úver splatný jednorázovo, podmienky postúpenia pohľadávky bez súhlasu klienta sú splnené, ak klient v deň splatnosti nezaplatil úver s úrokmi alebo zaplatil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplataenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

Navrhovateľ v konaní predložil jednak zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 a jednak oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 15.10.2012, ktorým táto odporcovi mala oznámiť postúpenie pohľadávky voči nemu na navrhovateľa. Odporca doručenie toho oznámenia písomne potvrdil písomným vyhlásením zo dňa 13.10.2015, ktoré súdu sám predložil. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ preukázal relevantné oznámenie postúpenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. odporcovi, súd konštatoval, že na neho bola pohľadávka platne postúpená a vo veci je daná jeho aktívna legitímácia.

Vzhľadom k vedľajším účastníkom vznesenej námietke premlčania, súd sa ďalej zaoberal i touto otázkou.

Pojem spotrebiteľská zmluva do Občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela z.č. 150/2004 Z.z., ktorú úpravu neskôr výrazne pozmenil z.č. 568/2007 Z.z. (a neskôr i ďalšie čiastkové novelizácie). Spotrebiteľská zmluva pritom nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Ako je uvedené vyššie, zmluvný vzťah medzi bankou - veriteľom a odporcom bol síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z materiálneho hľadiska sa totiž pozícia zmluvnej strany, uzatvárajúcej zmluvu pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka z.č. 568/2007 Z.z. nelíšila od pozície spotrebiteľa, uzavierajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Obč. zák. v znení účinnom od 01.01.2008. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Obč. zák. prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka. Vzhľadom uvedené, súd na vec aplikoval ustanovenia § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka o premlčaní, ktoré sú pre spotrebiteľa v tomto prípade nepochybne výhodnejšie a zabezpečujú jeho ochranu.

Uvedené má oporu aj z hľadiska historického výkladu, keď novelou, z.č. 102/2014 Z.z. Občiansky zákonník výslovne v § 52 ods. 2 zavádza pravidlo, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Záver súdu o aplikácii ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka aj na právne vzťahy účastníkov konania, vyplývajúce zo zmluvy o splátkovom úvere, uzavretej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, je podporený aj judikatúrou vyšších súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/483/2014 zo dňa 30.07.2014.

Navrhovateľ predloženou zmluvou o spotrebiteľskom úvere v konaní jednoznačne preukázal, že medzi jeho právnym predchodcom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom vznikol zmluvný vzťah, na základe ktorého veriteľ poskytol odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 3 319,39 € a odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť zvýšené o úrok v mesačných splátkach po 47,67 €, vždy k 01. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 01.04.2005 a posledná dňa 01.03.2015. Medzi účastníkmi napokon nebolo sporné, že odporca dlh zo zmluvy riadne a včas neplnil, pričom odporca sám potvrdil, že k poslednej úhrade dlhu z jeho strany došlo ešte v roku 2009.

V konaní si navrhovateľ uplatňuje splátky splatné odo dňa 01.07.2010 do dňa 01.03.2015, pričom listom zo dňa 03.11.2012 vyhlásil v súlade § 565 Občianskeho zákonníka a s bodom 7.6. Všeobecných obchodných podmienok predčasnú splatnosť celého úveru ku dňu 15.10.2012 z dôvodu neplnenia si záväzkov zo strany odporcu, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi sporná nebola. Oznámenie o zosplatnení bolo odporcovi odoslané dňa 16.10.2012, čo v zmysle bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok znamená, že zásielka sa považuje za doručенú tretí deň po jej odoslaní, t.j. dňom 19.10.2012. Odporca samotnú výšku žalovanej sumy nespochybnil a v tomto smere nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie.

Posúdiac vec podľa § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka v spojení s bodom 7.6. Všeobecných obchodných podmienok, dňom splatnosti celého dlhu nastala zročnosť dlhu ako celku, t.j. nielen tých splátok, ktoré odporca dlhoval dovtedy, ale aj tých, ktoré sa mali splatiť len v budúcnosti a od tohto dňa začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba pre celý dlh. Nakoľko navrhovateľ podal žalobný návrh na súde dňa 09.06.2014, súd konštatoval, že jeho nárok premlčaný nie je.

Súd ďalej prihliadol na uznanie dlhu odporcom dohodou zo dňa 07.03.2013, ktoré síce predstavuje formulár, vopred vytvorený navrhovateľom, do ktorého sa len vpísali údaje o konkrétnej osobe dlžníka a o konkrétnom záväzku, ktorého obsah odporca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, čo však nič nemení na závere súdu o jeho platnosti.

Uznanie dlhu predstavuje jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorý zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť.

Dohoda o uznaní záväzku uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom dňa 07.03.2013 má podľa názoru súdu všetky náležitosti platného právneho úkonu v zmysle § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, vrátane podpisu konajúcej osoby, ktorý predstavuje znak naplnenia formálnej náležitosti tohto úkonu - písomnosť. Z uznania dlhu je zrejмый dôvod vzniku pohľadávky (zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.03.2005), výška pohľadávky (3 781,73 € s príslušenstvom) a sľub dlžníka tento dlh zaplatiť.

Dohoda je ale jasne a zreteľne označená ako dohoda o uznaní záväzku, samotné uznanie záväzku je obsiahnuté v bode 2, ktorý je tiež zreteľne označený ako Uznanie záväzku s tým, že odporca v čl. 2.1 prehlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Dohoda je podpísaná odporcom. Dohode v tomto prípade predchádzalo vyplnenie formulárového dotazníka, ktorý však dňa 07.03.2013 odporca osobne podpísal a v ktorom odporca zaškrtnutím príslušných políčok potvrdil, že navrhovateľ vypracoval a predložil dohodu o uznaní záväzku na základe jeho požiadavky, ktorá je vyjadrením jeho záujmu a jeho schopnosti záväzok uhradiť. Vyhlásil, že všetky finančné nároky veriteľa uvedené v dohode o

uznaní záväzku sú správne vypočítané a chce ich uhradiť. Vzal na vedomie, že uznanie premlčaného záväzku má za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde. Vyhlásil, že dohodu o uznaní záväzku chce uzavrieť. Vyhlásil, že dotazník vyplnil dobrovoľne a pravdivo, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. V ten istý deň, dňa 07.03.2013 odporca podpísal aj rozhodcovskú doložku.

V tomto smere bol nedôvodný argument vedľajšieho účastníka na strane odporcu o rozhodnutiach súdov, podľa ktorých je predmetná dohoda o uznaní záväzku neplatným právnym úkonom. Súd má z úradnej činnosti vedomosť, že súdy - napr. Okresný súd Svidník rozsudkom č.k. 2C 170/2011-51 zo dňa 23.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co 47/2012-97 zo dňa 14.06.2012 a Okresný súd Svidník rozsudkom č.k. 2C 152/2011-50 zo dňa 12.12.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co 37/2012-88 zo dňa 07.06.2012 - judikovali neplatnosť inej dohody v obdobných veciach, a to dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ako nekalej obchodnej praktiky, keď spotrebiteľ v dôsledku formulácie textu takej dohody nebol schopný správne posúdiť, aký právny úkon vlastne v rámci uvedenej dohody robí. V danej veci o takúto dohodu o uzavretí splátkového kalendára uznaní záväzku nejde.

Pokiaľ odporca i vedľajší účastník namietli, že dohodu o uznaní záväzku odporca podpísal na základe psychického nátlaku neznámej osoby, tzv. exekútora, ktorý ho navštívil, súd konštatoval, že výpoveď odporcu v tomto smere javí známky účelovosti, rozpornosti a nie je súladná s inými tvrdeniami odporcu. Odporca totiž pri výsluchu najprv súdu opakovane uviedol, že neznáma osoba ho navštívila asi v roku 2010, kedy sa mu vyhrážala o.i. aj fyzickou likvidáciou v prípade, že dlh nebude platiť. Následne, na základe tohto kontaktu navštívil pobočku banky - Slovenskej sporiteľne, a.s., kde mu odporučili, aby dlh splácal aspoň čiastočne. Následne, až keď bol odporca súdom oboznámený s dohodou o uznaní záväzku zo dňa 07.03.2013, najprv uviedol, že si na podpis z dohody nepamätá, následne uviedol, že sa mu zdá, že osoba, ktorá dohodu zo dňa 07.03.2013 podpisovala za navrhovateľa (p. L.), je ten tzv. exekútor, ktorý sa mu vyhrážal. Dohodu o uznaní záväzku podpísal teda pod nátlakom, nehľadel na to, čo podpisuje. Na výzvu súdu, aby vysvetlil rozpor vo svojej výpovedi, keď najprv uviedol, že neznáma osoba bola u neho v roku 2010 (keď veriteľom bola banka, s ktorou i následne komunikoval) a následne tvrdil, že to bolo v roku 2013 (keď veriteľom bol navrhovateľ), uviedol, že neznáma osoba za ním bola len raz a myslel si, že keď dohodu o uznaní záväzku podpísal 07.03.2013, muselo to byť v ten deň. Na výzvu súdu, aby vysvetlil ďalší rozpor vo svojej výpovedi, keď najprv uviedol, že zásielky banky, ale aj iné zásielky prestal preberať v roku 2010 práve v dôsledku negatívnych pocitov z návštevy uvedenej neznámej osoby a následne tvrdil, že táto neznáma osoba ho navštívila až v roku 2013, uviedol, že nemal žiadne zásielky. V predchádzajúcej výpovedi pritom sám potvrdil, že mu banka, resp. neznáma osoba v roku 2010 zasielala viaceré zásielky, niektoré označené aj ako „Neplatič“, čo považoval za urážlivé, taktiež potvrdil, že nepreberal viaceré zásielky, napríklad ani zásielky z úradu práce. Odporca svoje tvrdenia o podpise dohody o uznaní záväzku pod nátlakom nepreukázal žiadnymi relevantnými dôkazmi a v tomto ohľade on ani vedľajší účastník na jeho strane nenavrholi vykonať žiadne dokazovanie.

Uznaním dlhu zo strany odporcu nedošlo ani k tomu, že by sa spotrebiteľ - odporca vopred vzdal svojich práv v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, ako to tvrdí vedľajší účastník. Uznanie dlhu predstavuje formu, spôsob zabezpečenia záväzku, ktorý je prípustný i v spotrebiteľskom práve. Jediným spôsobom zabezpečenia záväzkov, ktorý Občiansky zákonník výslovne v rámci spotrebiteľských právnych vzťahov nepripúšťa, je zabezpečovací prevod práva. Tým, že odporca dlh uznal, oslabil síce svoju pozíciu v tom, že veriteľ pri spore nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku, ale dlžníkovi zostáva zachovaná možnosť namietat', že dlh v čase uznania neexistoval, alebo že zanikol napríklad splnením alebo inak, čo by však musel preukázať v dôsledku prenesenia dôkazného bremena na dlžníka.

Odporca však bol v tomto konaní absolútne nečinný, nenamietal existenciu ani výšku dlhu (čo napokon, okrem vznesenia námietky premlčania neučinil ani vedľajší účastník, vystupujúci v konaní na jeho strane). Napriek tomu, že odporca dlh neplnil už od roku 2009, navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje len dlžné splátky za obdobie v období od 01.07.2010 do 01.03.2015 (57 splátok á 47,67 € v celkovej výške 2 717,19 €), pričom splátky splatné pôvodne od 01.12.2012 do 01.03.2015 sa stali splatnými dňa 03.11.2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru; a zvyšok dlhu si od odporcu neuplatňuje. Súd potom konštatoval, že navrhovateľ sa od odporcu domáha len toho, na čo má vo vzťahu k nemu právo a jeho nárok posúdil ako dôvodný v celom rozsahu.

Odporca svoj dlh navrhovateľovi, resp. jeho právnenému predchodcovi nezaplatil včas, a je preto v omeškaní so zaplatením, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej - ktorej splátky. Navrhovateľovi tak popri práve na zaplatenie zvyšku dlhu 2 717,19 € vzniklo podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. i právo na úrok z omeškania vo výške určenej podľa § 10c v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Navrhovateľ si vyčíslil úrok z omeškania zo splátok splatných od 02.07.2010 do 03.11.2012 sadzbou 8,75 % ročne na sumu 141,89 €, ktorú sumu mu súd i priznal. Ďalej si uplatnil úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 2 717,19 € od 04.11.2012 do zaplatenia. Základná úroková sadzba ECB platná od 11.07.2012 do 07.05.2013 bola 0,75 % a navrhovateľovi tak súd priznal aj úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 2 717,19 € od 04.11.2012 do zaplatenia.

Súd odporcu zaviazal na zaplatenie sumy spolu 2 859,08 € (2 717,19 € + 141,89 €) s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 717,19 € od 04.11.2012 do zaplatenia.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, ktoré spočívali v zaplatenom súdnom poplatku 163,- € a v trovách právneho zastúpenia 643,75 € podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby á 111,21 €, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie návrhu (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky), účasť na pojednávaní dňa 13.10.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky), 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, tzv. režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 8,04 € za úkony v roku 2014, 1 x režijný paušál á 8,39 € za úkon v roku 2015 (spolu suma režijného paušálu 24,47 €, avšak navrhovateľ si uplatnil len sumu 24,12 €, ktorú mu súd priznal). Ďalej zástupcovi navrhovateľa patrí náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 13.10.2015 za 8 polhodín á 13,98 €. Taktiež mu patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie dňa 13.10.2015 za trasu Bratislava - Trenčín a späť, t.j. 260 km nasledovne: paušálna náhrada 47,58 € (260 km x 0,183 €) + náhrada za spotrebované PHM 19,29 € (260 km x spotreba 5,3 l/100 km x cena PHM 1,400/1 l). Taktiež mu patrí DPH v sadzbe 20 %, t.j. vo výške 107,29 €. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú spolu sumu 643,75 €.

Súd na zaplatenie trov konania navrhovateľa zaviazal odporcu, ale aj vedľajšieho účastníka na jeho strane, ktorý v konaní sleduje osud účastníka, na strane ktorého vystupuje, a to i čo sa týka trov konania. Okrem toho súd prihliadol na skutočnosť, že z obsahu podaní vedľajšieho účastníka sa javí, že v priebehu konania, ktoré trvalo viac ako rok, odporcu i napriek tomu, že je občianskym združením založeným na ochranu spotrebiteľov, nekontaktoval, nesnažil sa oboznámiť podobnejšie s vecou samou a na súd podával podania, ktoré, podľa znalostí súdu z iných obdobných konaní, predstavujú obsahovo totožné podania, bez ohľadu na skutočný stav veci. Za danej situácie mal súd za to, že je spravodlivé, aby sa na hradení trov konania navrhovateľovi podieľal aj vedľajší účastník, vystupujúci v konaní na strane plne neúspešného odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (trojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa

odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.